

Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 133 af 13. Juni 1914, jfr. Lov Nr. 112 af 12. Marts 1916, om Ændringer i § 4 i Lov af 24. April 1896 om Beskyttelse af Vandforsyningsanlæg.

Fra Revisorerne for „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“ er modtaget Beretning med tilhørende Regnskab for Regnskabsaaret fra 1. April 1918 til 31. Marts 1919 (12te Regnskabsaar). Beretningen og Regnskabet er omdelt til de Herrer Medlemmer. Denne Sag vil i Aar blive behandlet først i Folketinget.

Udenfor Dagsordenen har Undervisningsministeren Ordet for at fremsætte det i Dag anmeldte Lovforslag.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Det Lovforslag om det kongelige Teaters Deling i et Skuespilhus og et Operahus, som jeg i afvigte Rigsdagssamling fremsatte, blev jo ikke antaget af det andet høje Ting. I Stedet for delte Tinget sig i 4 Mindretal. Det største af disse ønskede bygget en ny Scene bag ved den nuværende Scene, i Materialhuset, og ønskede der opført mindre Operaer og Skuespil, medens den gamle Scene skulde bevares, som den er nu, og der derpaa skulde spilles større Skuespil og større Operaer. Bekostningen ved dette Forslag var beregnet til en 6 Mill. Kr. Jeg maatte anse dette Forslag for umuligt, da den nuværende Scene, som den er, uden en Ombygning og Modernisering, ikke vil kunne egne sig til at fremføre det, som skal spilles paa den, paa en passende Maade. — Et andet Mindretal ønskede at gennemføre det Forslag, der tidligere var udarbejdet af Arkitekt Bunch, om Indretning af en Dobbeltscene i det nuværende kongelige Teater med Tilkøb af et Par Ejendomme i Heibergsgade for der at indrette en Magasinbygning, et Forslag, som vilde koste omkring en 8 Mill. Kr., og som dette Mindretal ønskede gennemført i Løbet af en 2—3 Aar. — Et tredje Mindretal, der ønskede en Ordning i Lighed med mit Forslag, nemlig en Adskillelse af Skuespillet og Opera og Ballet, foreslog, at Staten skulde opføre en helt ny Operabygning, ikke, som foreslaaet, paa Casinos Grund, hvor jeg jo havde foreslaaet opført en ny Operabygning, men paa en større Grund, helst ude paa Jernbaneterrænet. — Og endelig ønskede det sidste Mindretal, at man helt skulde sætte Opera og Ballet ud af Statsdrift og lade dem over-

gaa til kommunal eller privat Drift, men med Statstilskud.

Da Lovforslaget kom op i dette høje Ting, fik jeg af de Taler, der blev holdt af Ordførerne ved Sagens første Behandling — Sagen kom jo ikke længere end til første Behandling, blev ikke færdig i Udvalget til anden Behandling —, det Indtryk, at i dette høje Ting var Stemningen nogenlunde ligelig delt mellem Ønsket om en Dobbeltscene efter den Bunchske Plan og Ønsket om en Afvikling af Operaens og Balletens Stilling ved det kongelige Teater og deres Overgang til kommunal eller privat Drift med Statsstøtte og det nuværende Teaters Omdannelse til en Scene for Skuespil.

Naar jeg nu i Henhold til Teaterloven af 15. December 1916 inden Udgangen af dette Kalenderaar skal fremsætte et Forslag til Revision af denne Lov og altsaa skal tage Stilling til de forskellige Tanker, der var fremme under Behandlingen i Fjor, er det naturligt, at jeg nærmest slutter mig til den Tanke, som laa nærmest ved det, der var det principielle ved det af mig fremsatte Forslag. Og det principielle i dette var, at jeg paa Grundlag af de Erfaringer, jeg ogsaa selv i min Minstetid har gjort med Hensyn til Forholdene paa det nuværende kongelige Teater, ikke ønskede Samarbejdet imellem de 3 Kunstarter bevaret paa den Maade som nu, men ønskede dem adskilt. Jeg skal ikke komme langt ind paa dette, men skal blot henholde mig til, hvad jeg i saa Henseende havde anført om denne Sag i Bemærkningerne til Teaterforslaget i Fjor, at jeg mener ikke, at der paa den Maade kan blive den fornødne Arbejdsro, og at den rette kunstneriske Udfoldelse først vil ske, naar der sker en Adskillelse mellem Kunstarterne. Det Lovforslag, som jeg nu herved har den Ære at fremsætte for det høje Ting, gaar da ud paa at afvikle Statens Forhold til Operaen og Balletten, saaledes at disse overgaar til kommunal eller privat Drift, medens derimod det nuværende Teater bliver omdannet til et Skuespilhus. En saadan Afvikling vil kræve en vis Tid. For det første er der Afgørelsen af, hvad der af Sætstykker og lignende Genstande, som hører til Teatrets Drift, skal forblive ved Scenen paa Kongens Nytorv, og hvad der kan gaa ud og muligt følge Operaen og Balletten ud i den private Drift. Endvidere er der Ordningen af det afgaaende Personales Forhold, navnlig dettes Forhold til